

Vážení a milí přátelé,

vítejte u nového čísla holických novin. Den, kdy vychází nové číslo našich novin, je malým svátkem, je to vyvrcholení čtrnáctidenního tvůrčího procesu, kdy netrpělivě čekám na zprávu, že mohu vyzvednout noviny ze skladu a ve svém voze, nikoli značky Laurin & Klement, je rozvézt po Holici. Po dvou týdnech se náš rodinný život vrací do svých kolejí. Největší odměnou je a vážíme si toho, že jste spokojeni s podobou novin, kterou dostávají v nakladatelství ANAG. Tímto děkuji všem lidem z ANAGu za skvělou spolupráci. Za všechny tvůrce našich novin děkuji Vám, čtenářům holických novin, že již 17 let má naše úsilí smysl.

Když jsem před rokem psal první úvod do novin, využil jsem knihy Paměti obce Holice, kde stačilo vybrat události z let končících šestkou a byla stránka hotová. Nechci přímo říct, že historie zklamala, ale uvedené významné události přímo v sedmičkových letech jsou jen čtyři. Holt jak se říká „každý den není posvácení“. Jsou i všední dny naplněné prací, kdy se orá a seje. Možná vám to připadá zvláštní, ale orání a setí v Holici nepřímo souvisí s Marií Terezií, jedinou vládnoucí ženou na českém trůně. Mimochodem 13. května 2017 oslavíme její 300. narozeniny. Panovnicí v habsburských zemích se Marie Terezie stala po smrti svého otce v roce 1740. V roce 1747 došlo na zbudování lokální kaplanky v Holici a v následujícím roce byla v otevřena první samostatná holická škola. Důvodem údajně nebyl osvícený dekret Marie Terezie v oblasti školství, ale budování olomoucké pevnosti. Žáci se díky vybudovaným valům špatně dostávali do městských škol, proto byla otevřena škola v Holici. V pozdějších letech byly vytvořeny tereziánské katastry, soupisy půdy, domů a obyvatel, kdy část vrchnostenské půdy byla za poplatek rozdělena mezi místní obyvatele. V důsledku tereziánských pozemkových reforem se výrazně rozrostla selská i zahradnická hospodářství v Holici. Velký dopad měl robotní patent, který

významně ulevil holickým obyvatelům v robotě vůči vrchnosti. V roce 1774 byl vydán i Všeobecný školní řád pro všechny císařsko-královské země, který stanovil mimo jiné všeobecnou vzdělávací povinnost pro chlapce i dívky. Možná bylo důvodem, že Marie Terezie měla 16 dětí, z toho 5 synů a 11 dcer. Za vlády Marie Terezie a vlády jejího syna stát podporoval podnikání, byla zavedena celní unie a cla na ochranu před zahraniční konkurencí, modernizoval se způsob obdělávání půdy a nejen na holické stoly se prosadily brambory.

K další události významné pro život v Holici došlo o více než sto let později, kdy v roce 1897 zahájil provoz Hanácký akciový pivovar rolnický v Holici. Tento podnik se významným způsobem zapsal do dějin obce a ve své době představoval moderní továrnu. Zbývá dodat, že v roce 1907 byla zřízena holická sokolovna v obecním dvoře č. 25 a o dvacet let později pan Rudolf Synovec zavedl pravidelnou autobusovou linku z Holice do Olomouce a zpět.

V letošním roce dojde k dalšímu rozšíření historického výčtu významných událostí v Holici. Díky spolupráci města a kraje dojde v dubnu na zahájení rekonstrukce ulice Hamerská, kde poprvé v dějinách Holice poznají kouzlo nového chodníku. Další společnou akcí bude připravovaná rekonstrukce ulic Sladkovského a Holické s očekávanou cyklotrasou mezi Holicí a centrem města, o které píšeme v tomto čísle.

Přeji Vám spokojený rodinný život a pohodu při čtení holických novin.

František Ryšánek

Tříkrálová sbírka 2017

Dne 7. 1. 2017 se v naší obci uskutečnila již tradiční Tříkrálová sbírka. V tomto mrazivém dnu se sešlo 60 dětí z naší školy a 18 vedoucích skupin z řad rodičů, starších spolužáků a přátel školy. Po společném vyfocení před budovou školy všichni vyrazili koledovat. Ani velký mráz nepokazil dětem dobrou náladu a radost z koledování. Podařilo se nám vykoledovat neuvěřitelných 52 606 Kč. Máme upřímnou radost a velmi si vážíme všech Vašich finančních darů. Je krásné, že lidé nejsou lhostejní, mají snahu pomoci dobré věci a my si toho velmi ceníme. Je skvělé, že děti se již v tomto věku mohou učit pomáhat ostatním a nemyslet jen na sebe. Všem štědrým dárcům bychom moc rádi touto cestou poděkovali a těšíme se za rok na shledanou.

Vaši koledníci

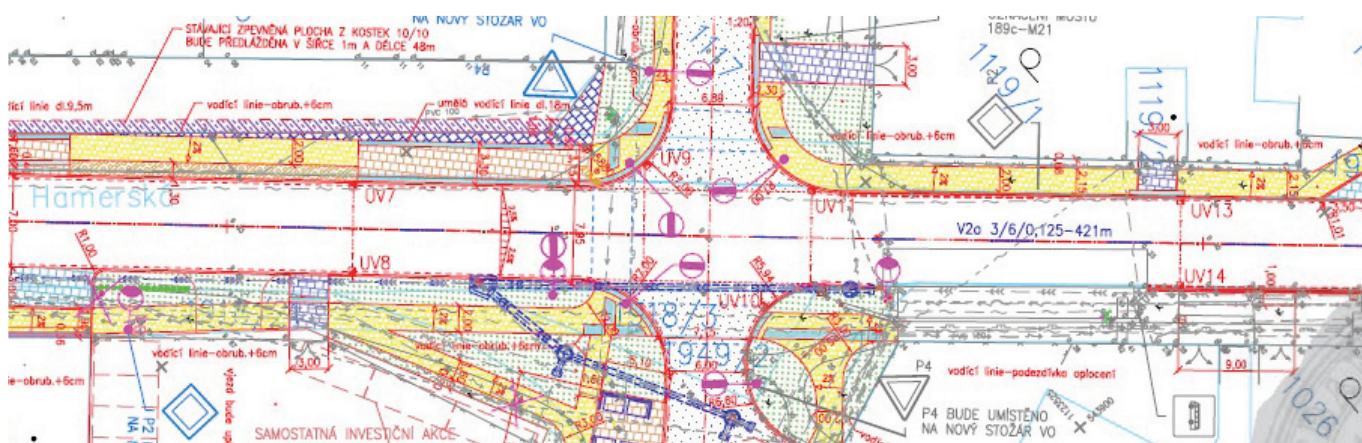

Rekonstrukce ulice Hamerská je za dveřmi

Správa silnic Olomouckého kraje připravuje v letošním roce na území místní části Holice celkovou rekonstrukci silnice č. III/4436, ul. Hamerská, a to v „obytné části“, tj. v úseku od křižovatky s ulicí Přerovská po masokombinát. Bude se jednat o celkovou výměnu konstrukčních vrstev a asfaltobetonového krytu. Stavba se bude realizovat v koordinaci s magistrátem města Olomouce, který zde zajistí zejména rekonstrukci kanalizace, chodníků, veřejného osvětlení a doprovodné zeleně. Stavba bude probíhat za úplné uzavírky ulice Hamerská. Zahájení prací se očekává na přelomu měsíců duben a květen 2017 a délka trvání na cca 6 měsíců.

Ing. Václav Arnoš

Správa silnic Olomouckého kraje

Sníh, mráz i vítr ohrožují stromy.
Víte o nějakých v havarijním stavu?

Pravé zimní počasí s občasným silným větrem má negativní vliv na stav stromů a v důsledku může vést například k pádu silných větví.

Vzhledem k vývoji počasí proto vyzývá magistrát občany, aby v případě zjištění havarijního stavu dřeviny v okolí bydliště na území města Olomouce kontaktovali pracovníky odboru životního prostředí Magistrátu města Olomouce. Upozornění na stromy v nebezpečném stavu lze podávat na tel. číslech 588 488 312, 588 488 102, 724 534 938 nebo 606 656 348.

„Žádáme také další vlastníky pozemků a dřevin, aby neprodleně provedli kontrolu a případný havarijní stav dřeviny odstranili v co nejkratším možném termínu,“ uvedl Petr Loyka, vedoucí odboru životního prostředí.

Mgr. Michal Folta

Magistrát města Olomouce,
Odbor kancelář primátora,
oddělení mediální komunikace

Platba poplatku za komunální odpad ve statutárním městě Olomouci v roce 2017 (výňatek)

Pro rok 2017 je zachována výše sazby poplatku za komunální odpad ve výši 660 Kč na poplatníka.

Osvobození a úlevy zůstaly zachovány ve stejném rozsahu jako v roce 2016, stejně tak zůstává jednotný termín pro úhradu poplatku do 31. 5. 2017 a možnost využití internetu pro oznámení o provedené hromadné platbě.

Poplatek na pokladnách je možné hradit od 2. 1. 2017 od 8.30.

Osvobození a úlevy od poplatku, které není nutno oznamovat ani dokládat:

- poplatníci, kteří v roce 2017 dovrší 80 a více let věku,
- poplatníci narození v roce 2017,
- ve výši 50 % poplatníci, kteří v roce 2017 nedovrší 16 let – tito poplatníci zaplatí dle vyhlášky poplatek ve výši 330 Kč za rok 2017. Jde o poplatníky narozené od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2016,
- poplatníci, kteří mají ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba.

Jak zaplatit poplatek

Bezhotovostním převodem: • č. ú.: 19-1801731369/0800 • variabilní symbol: 1337 • specifický symbol: rodné číslo

Složenkou na poště – je nutné uvést své jméno, trvalé bydliště a rodné číslo.

Hotově i kartou (bez poplatku) na pokladně magistrátu:

- na pokladně oddělení místních poplatků v hale budovy Palackého 14,
- na hlavní pokladně magistrátu v budově Palackého 14 a Hynaisova 10.

Ing. Lenka Chodilová

Magistrát města Olomouce,
Odbor ekonomický,
Oddělení místních poplatků

Cyklistická infrastruktura mezi městem a Holicí

V minulém roce jsme v holických novinách otiskli tiskovou zprávu o spojení Hodolan a Holice vybudovanou cyklostezkou na Holické ulici. Více než 400 metrů dlouhý úsek nové stezky od teplárny k hobbymarketu BauMax propojil dvě stávající cyklostezky.

Při této příležitosti se hovořilo o budoucím pokračování směrem do Holice v souvislosti s připravovanou rekonstrukcí ulic Holická a Sladkovského, které jsou v majetku Olomouckého kraje. V současné době probíhají jednání zástupců kraje a města o spolupráci při realizaci záměru výstavby cyklistické infrastruktury mezi městem a Holicí. Podle upřesnění náměstka primátora města Olomouce Aleše Jakubce pro holickou komisi se aktuálně připravuje projektová dokumentace pro postupnou rekonstrukci ulic Holická a Sladkovského společně s dokumentací pro novou cyklistickou infrastrukturu v této části.

Při hledání vhodného řešení spojení Holice s centrem města pro cyklistickou veřejnost se mimo jiné posuzoval záborový elaborát ve vazbě na počet soukromých pozemků, dále způsob překonání obou železničních tratí a v neposlední řadě hlavně bezpečnost jednotlivých variant. V rámci odborné diskuse byla zvolena varianta cyklopruhu v hlavním dopravním prostoru (HDP), které jsou v cyklisticky vyspělých státech běžné a jsou i tam, kde jako první byla cyklostezka na chodníku. U nás se můžeme s cyklopruhem setkávat čím dál častěji. Jedná se o přerozdělení dopravního prostoru na vozovce.

Pro lepší orientaci v této problematice uvedme nejdříve několik základních pojmů, tak jak jsou uvedeny v materiálech, které nám poskytli městský cyklokoordinátor Stanislav Losert a Petr Smítal z projekční kanceláře Atelis zaměřené na zklidňování dopravy a cyklistickou infrastrukturu.

Jízdní kolo je vozidlo a cyklista je řidič. Základní výchozí situací pro jízdu na kole je pohyb ve vozovce při pravém okraji, společně s automobilovou dopravou.

Smíšená cyklostezka neboli stezka pro chodce a cyklisty – samostatná stezka označená značkou, na které je povolen společný pohyb chodců a cyklistů. Při vysokých intenzitách cyklistů i chodců je velké množství bezpečnostních rizik (vzájemná kolize chodců a cyklistů, problematické vyjždění vozidel přes vjezdy do vozovky, velké množství křižných bodů, obousměrný provoz).

Cyklopruh v HDP (= na vozovce) – samostatný pruh pro cyklisty vyznačený v komunikaci při pravé straně pruhu vodorovným značením: piktogram kola na červeném podkladě. Od pruhu pro motorová vozidla je oddělen bílou čarou. Motorová vozidla do něj nesmí vjíždět, mohou jej jen křižovat při odbočování či přejíždění komunikace s cyklopruhem z jiné komunikace.

Cyklopietokoridor – vodorovným značením vyznačený koridor pro pohyb cyklistů. Je užší než cyklopruh v HDP a jeho cílem je upozornit řidiče na zvýšený pohyb cyklistů ve vozovce.

Z různých cyklistických webů jsem mimo jiné zjistil, že pro vytváření efektivní cyklistické infrastruktury je rovněž důležité brát ohled na to, jakou funkci tato infrastruktura bude prioritně plnit – tedy zda rekreační, dopravní, či její kombinaci. Pokud jezdíte na kole jen rekreačně, snažte se totiž komunikací s provozem vyhýbat a nějaké to prodloužení cesty vám moc nevadí. Například místo po Holické pojedete raději okolo autobusového nádraží. Pokud ale používáte kolo jako dopravní prostředek třeba na cestu do práce, do školy, nebo na nákup, vkládá se do vaší úvahy i časové hledisko a hledáte cestu, kterou se z místa A do místa B dostanete co nejrychleji. Už nejspíš nebudete volit cyklostezky klikatící mezi domy, když je kousek vedle přímá a tedy logická spojnice, která je časově rychlejší, raději projedete krátký úsek frekventovanější komunikace, než byste ho objížděli bezpečnější, ale delší cestou. Z každodenního pozorování provozu na ulicích Sladkovského a Holická je zřejmé, že převládají cyklisté jedoucí do zaměstnání. Ve dnech pracovního volna je situace na této komunikaci zcela opačná, převládají cyklisté v barevných dresech, případně celé rodiny a intenzita provozu motorových vozidel je výrazně nižší.

Zkušenosti z provozu potvrzují, že cyklopruh v HDP jsou určeny především zkušenějším dopravním cyklistům, tedy těm, co kolo používají jako dopravní prostředek k tomu, aby se někam rychle dostali, a na kole jezdí často. Právě těmto cyklistům přináší výhody. Cyklopruh jim vytváří vlastní koridor, o který se nemusí dělit s auty, přitom jim umožňuje rychlejší jízdu než například po smíšené stezce s chodci.

Za prioritu moderní dopravní politiky již není považována rychlá a nerušená jízda motorových vozidel, ale snaha o trvale udržitelnou mobilitu na základě hledání rovnováhy a harmonizace podmínek jednotlivých druhů dopravy (pěší, cyklistická, veřejná, individuální automobilová). V praxi to znamená především přerozdělování dopravních ploch v zájmu bezpečnosti obecně, zlepšování podmínek pohybu pěších a cyklistů a respektování vazeb na místní funkce a aktivity území.

Cílem integračních opatření je zajistit bezpečné soužití oběma skupinám – řidičům motorových vozidel i cyklistům. Čím jsou rychlosti a intenzity motorových vozidel nižší, tím menší jsou i odlišnosti jejich pohybu oproti jízdním kolům. Uživatelé zde mohou snadno sdílet stejný dopravní prostor. Proto je třeba zdůraznit důležitý přínos zvoleného řešení pro obyvatele uvedených ulic. Zúžení jízdních pruhů pro motorová vozidla je jedním z prvků pro zklidnění dopravy v obcích. Komunikace má být navržena tak, aby nenabízela možnost jízdy rychlostí výrazně vyšší než dovolenou.

Na stránkách novin není prostor pro uvedení všech pro a proti, proto připravím samostatnou sekci k této problematice na webových stránkách *naseholice.cz*, kde v krátké době najdete úplné materiály.

Stručně hlavní důvody

- V případě samostatné cyklostezky by byla obousměrná cyklostezka budovaná jen na jedné straně komunikace. Cyklopruh by budou vyznačeny po obou stranách vozovky, takže cyklista bude pokračovat stále v přímém směru.
- SŽDC nepovolí přes koleje budovat speciální přejezd pro cyklisty. Především na trati Olomouc–Přerov, kde se jedná o železniční koridor, je nepřipustné budovat jakékoliv nové úrovňové křížení.
- Cyklopruh na vozovce nebudou vyžadovat zábor dalších pozemků, omezení zeleně a nebudou mít negativní dopad na uživatele sousedících pozemků.
- Jak potvrdil Milan Feranec, náměstek ministra dopravy, po tragických nehodách ve Studénce se připravuje vybudování křížení železničního koridoru mostním objektem na Holické ulici.
- Výše nákladů na projekt je závislá na složitosti průchodu daným územím. Jednoznačně se ukazuje, že průchodnost je vyšší při použití cyklopruhů než při použití samostatné cyklostezky, protože není třeba řešit tolik majetkoprávních vztahů, a je levnější.

František Ryšánek

Dětské hry v Holici

Milé Holičáčky a vážení Holičáci. Stále se setkávám s názorem, že my Holičáci jsme nějaká hrdá hanácká vlastenecká skupina, asi něco jako Kurdové, která je sice městská (kdysi bylo totiž sloučení Holice s městem stranickým úkolem našich představitelů), ale svébytná skupina, kterou olomoučtí měšťáci dobře znají. Víím to také proto, že jsem se tu narodil, vyrůstal a stále bydlím, mimo pět let studia v Brně a roku vojny.

Ta soudržnost vznikala už v dětství. Skupiny dětí bývaly členěny na zábraňáky, partu z návsi a další byli z horního konce. Pivovarští a ze Solné byli sólo. Samozřejmě jsme se prolínali ve škole a na konkurenčních místech, potyčky byly slovní a „mrtví“ nebyli. Snad jen zablácení nebo mokří. Dá se říci, že bylo super, že ve skupinách byly děti v celém rozsahu ročníků naší školy a mezi nimi i děti dnes školkové, tehdy útulkové. V domě „sámošky“ paní Kratochvílové byl útulek a tulila nás paní učitelka Losertová.

Tady v naší partě byli od konce návsi Franta Marešů, sice náplava, ale měl na zahradě solidní bunkr, dále Petřík, kluci Mlčochovi, exot Ruda Bayer, Milan Stoličků, Hoffmani Miloš a Zdeněk, uprostřed návsi Brkinci – Olda a Pavel Navrátilovi, moje maličkost, Pepík Mádrů, Jura Němců, Slávek Sklenářů, Věna Hajnců, Jura, Jarek a Petr Kadlecovi. Specialitou návsi byl cukrovarský dvůr, třeba kluci Lukášovi, Vašek Bartoníků, Vlastík Čejků a tzv. obecní dvůr, kde největší expert byl Lojza Unčovský. Podle věku měl každý svou roli. Pamatuji si dodnes přezdívký. Nebudu příliš konkrétní, ale

třeba Zmija a Sviňa. Já jsem měl dvě. V létě mi podle barvy a hubené „statné“ postavičky říkali Gándí, zbytek roku naschvál Melón a z něj Melus. Na národní škole jsem totiž i s botami vážil dvacet kilo a velký jsem byl 120 cm. Zajímavé je, že nikoho přezdívký neurážely. Největší urážka bylo někomu říct „mizgoň“. Dodnes nevím, jaký měla význam, ale musel být strašný.

Dnešním klukům sděluji, že bylo klukovskou ctí netroufat si na slabšího. Dotyčný by byl odsouzen k opovržení a zákazu společných her na dobu určitou. Samozřejmě opačně, když jsem si já troufnul na většího, tak jsem dělal kotrmelce. Neustále jsme si na něco hráli. Na indiány, četníky a lupiče (už tehdy byli lupiči naše elita), na vojáky a bitvy, zaháňku před národním výborem (projelo tu jedno auto za den), skákali panáky před Jurečkovým, hráli školku míčem o zeď, skákali přes švihadlo. V průchodu ke škole jsme hráli na vodníky. Byl to dobrý trénink na rychlost. Hráli jsme čáp ztratil čepičku, sochy, cukr káva čaj rum bum a krvavou bečičku. Vyráběli jsme si luky, praky a meče. Luky a praky byly jen na terčovou střelbu. Specialitou byly

pistolky z krabičky od sirek a kramlíku střílíci gumky. Každý měl kapesní nožík. Nejprve rybičky, posléze nožíky Tatra. Hráli jsme na trávnících nožovou školku.

Měla části z dlaně, hřbetu ruky, sekačky, buchty, z prstu, z nosu, z čela, střelce, pižlata, záchody a nakonec houpačky. Po chybě hrál další. Nejvíc hádek bylo, zda se nožík zabodl. Měřili jsme to na prsty. Trávníky byly zastřižené husami. Vybíjená fičela taky. Na statcích jsme nakukovali do stájí a byli jsme kovbojové. U Zdražilů za první stodolou byli koně. Ze zídky cukrovarského dvora jsme nasedali a padali do podestýlky ze slámy, bahna a koblížků. Jako poslední hru uvádím kuličky, samozřejmě hliněné. Pan Jurečka v „magacínu“ měl

jednu za halíř. Prostě ráj. Nehráli jsme do důlků v prostoru, ale měli je u zídky zahrad. Necvrnkali, ale šourali ukazováčkem. Kdo první dohrál důlek, házel z chodníku od naproti přes cestu do důlku. Měl jednu možnost dohrát. Jinak hrál další. Kdo měl skleněnku nebo olovňák, byl pro nás hrdina. Rychlý přesun byl koloběžkou, mně ji táta udělal i s ložisky (rok 1951), anebo později starým kolem, které mi opravoval pan Přecechtěl.

Tak se mi dětství odkoulelo do dále. Bylo ale krásné, jak tomu ve vzpomínkách bývá. Nejvíc v něm září slova maminka a kamarádi.

Mějte se hezky a přeji vám všem dobré zdravé dny.

Váš Petr Šafránek

Jak se vlastně cvrnká?

- Hrají vždy dva hráči proti sobě, libovolný počet her dává dohromady turnaj.
- Cílem je dostat co nejdříve všechny kuličky do důlku.
- Důlek musí mít průměr přesně 10 cm.
- Čára odhodu je 7,5 metru od středu důlku.
- Nejdříve se hází, poté po rozhozu už jen cvrnká – zásadně jedním prstem. Kulička může po cvrnknutí zasáhnout i ty soupeřovy.

Nejstarší zmínka o kuličkách se objevila v egyptských pyramidách. Zřejmě jde tedy o jeden z nejstarších sportů na světě vůbec.

Víte, že od roku 1999 máme Český kuličkový svaz? Více na www.kulicky.com.

Jak šel čas v Holici

Předvánoční období je plné nejen pečení cukroví a nákupu dárků, ale i velkých úklidů. Určitě se každému z nás někdy stalo, že se při takovém velkém gruntování najdou dlouho hledané věci a případně se objeví doslova poklad.

Naše věrná čtenářka našla při hledání vánočních ozdob několik fotografií, které nám zapůjčila k uveřejnění v naší fotogalerii na webových stránkách *naseholice.cz*, kde připomínáme historické okamžiky ze života obce v její mnohdy nenávratně ztracené podobě. Dostal jsem jen čisté fotografie, bez komentáře a datování. Prosím, pokud znáte podrobnosti k těmto snímkům či dokážete určit období jejich vzniku, napište mi e-mailem nebo na lístek krátkou zprávu. Rád doplním vaše komentáře do naší fotogalerie.

Nevím, o jaký holický obchod se jedná. Cukr moučka v té době stál 3 koruny a za 5 korun byla krabice kostkového cukru. U pokladny bude mít paní pokladní určitě žvýkačky Pedro za 1 korunu.

Prodejna potravin na návsi, dnes ordinace MUDr. Petrové. Plakát ve výloze oslavuje výšřel z Aurory a znojemské okurky.

Holická samoobsluha Pramen na Brunclíkově ulici s provozovnou dámského a pánského kadeřnictví. Na samém levém okraji snímku jsou dveře Škody 100 vyráběné v letech 1969 až 1977.

Oblíbená „Akce Z“ na návsi. Pravděpodobně první stavení je dnešní budova restaurace Holický statek, další je Královo stavení, ale překvapivý sklon terénu od domů k vozovce. Co se asi kope?

Ječmínková ulice – nová výstavba.
Na pravém okraji jsou uloženy kachle a obrubníky.
Chodník rychle zarůstá jako v pohádce O Šípkové Růžence.

Budova školy je po desetiletí stále stejná.
Snad se brzy dočká nového kabátu.

Máte doma také nějaké staré fotografie Holice? Neváhejte a podělte se o ně s ostatními čtenáři holických novin. Těšíme se na zajímavé příběhy a vzpomínky s nimi spojené.

Z autorské tvorby Holičanů

Eva Čtvrtlíková

Narodila se na Slovensku, nyní žije v Olomouci. Vystudovala Gymnázium a sociálně právní nástavbu. Básně píše pro potěšení, kromě českého i v jazyce slovenském a maďarském. Dlouhá léta pracovala ve vlastní cestovní agentuře, i jako průvodkyně, tlumočnice a překladatelka. V současnosti jsou jejím největším potěšením dvě vnoučata.

S PRVNÍ LÁSKOU VZNIKL SVĚT

jen jednou rozkvetl bílý květ
před mnoha lety jsme byli zamilovaní
bílé holoubky se nevrátily z cest
ty má první láska
já tvá sedmikráska
nabízela jsem se ti do dlaní
zvadla ztratila se
zůstala jsem sama
plna žalu a zklamání
to kvítko bylo přání
pro toho kdo mě měl rád
nebylo to jen zdání
co předpovědělo pád
první lásku nahradil
tvůj poslední kamarád
dnes již jen křehké vzpomínky
připomínají v srdci roztroušené jasmínky
slova krutá i něžná
stokrát vyslovená
mám Tě rád

MODLITBA

Díky Ti Bože za lásku kterou mě zasypáváš
za odvahu v mém srdci a radost v duši
kterou mi dáváš
děkuji za obrovskou vůli
která můj život chrání
sílu která tiše kráčí za ní
děkuji Ti Bože za odvahu
tisíckrát začít znovu
i pokořenou zvednout hlavu
za vytrvalost které nikdy není dost
děkuji za klidné usínání
za nové svítání
za každý den bez bolesti zloby a lsti
děkuji Ti Bože zvlášť
že Tě mám ráda
že mě rád máš
za každé ráno když se mnou vstáváš
děkuji za tuto báseň
patří Tobě a nám všem

Vzpomíná Ladislav Zahradník

Když jsme se na Štědrý večer s několika přáteli vraceli domů z půlnoční, nostalgicky jsme vzpomínali na zimy našeho mládí. Na náves pokrytou bílou peřinou prachového sněhu s propluženou cestou, po které ujížděly sáně tažené koňmi s cinkajícími rolničkami. Na zasněžené svahy kolem cest, které se hemžily holickou omladinou na sáňkách nebo lyžích. Na zamrzlé plochy rybníků, na kterých byl led lepší než dnes na zimním stadionu – hlavně nám byl přístupný kdykoliv. Začtete se tedy do vzpomínek našeho rodáka, který vám tyto zimy trochu přiblíží.

Čím je člověk starší, tím častěji vzpomíná na své mládí. Mládí, to je doba školní docházky spojená s krásnými, někdy i dramatickými prožitky. Řeknu vám, že ten, kdo prožil své mládí bez těchto dramatických prožitků, je ochuzen a hlavně je pak méně odolný proti životním nástrahám. A tak se zmíním o jedné takové příhodě, která byla plná dramatických prožitků, na které se nezapomíná.

Musím se ale nejprve zmínit o době, kdy jsem byl školákem. Dnešní mládí si těžko představí, jaké podmínky jsme měli my, co jsme dnes už stařečci a stařenky. Je pravda, že počasí v době našeho mládí bylo jaksi spořádanější. Tak na Martina, i když třeba nesněžilo, tak alespoň poletovaly sněhové vločky. A na Mikuláše už byl sníh trvalý, žádné břečky, jak to známe nyní. Zima byla taková, jak se o zimě vypráví v pohádkách. Napadlo sněhu tak 30–50 cm a ten držel až do Hromnic. Na Hromnice se zima ještě ukázala. Mrzlo, až „praštělo“. Ale po Hromnicích už zima ztrácela na síle a v březnu přišlo jaro v plné síle. V holické Americe bylo plno sněženek a někdy i blatouchů. Mezi námi kluky byla „stavovská“ čest již chodit bosky. Já vím, že od rodičů jsme někdy dostali výprask, ale někteří na tom byli tak, že chodit bosky bylo nezbytné, protože na boty nezbývalo.

Děti, co chodily z Nového Dvora, chodily samozřejmě pěšky, a že některé nebyly zrovna teple oblečené, nemusím ani připomínat. Že při cestě do školy nevynechaly klouzačky a koulování ve sněhu, je samo sebou. Do školy přišli všichni promrzlí a promočení, to nemusím ani zdůrazňovat. V naší moderní škole ve velkém vestibulu byl radiátor od ústředního topení, kde se děcka ohřívala a sušila. Toto zařízení bylo pro novodvoráky darem z nebes. Ale co jednomu bylo prospěšné, to na druhé straně dělalo problém našemu školníkovi panu Olivíkovi. V době, kdy se ve škole topilo, měl školník spoustu práce v kotelně a musel kontrolovat všechny rozvody ve škole. Ve vestibulu se mu radiátor zavzdušňoval, a tak to vyřídil pro něj jednoduše, radiátor prostě odstavil. Chudáci novodvoráci se pak neměli kde ohřát a osušit. Já jsem ten problém vyřešil jednoduše. Prostě jsem přišel na to, že obyčejným klíčem od domu šel otevřít přívod k radiátoru. Děcka z Nového Dvora pak měla znovu teplo. Ale školník řádl a dlouho trvalo, než přišel na to, kdo ten radiátor otvírá.

A tak se jednou stalo, že když jsem šel do školy, školník už na mě čekal. Musel jsem mu ukázat, jak

to otvírá obvyčejným klíčem od domu. Sám to nařed také zkoušel, ale nedařilo se mu to. Tak jsem mu ukázal, jak se musí klíč naklonit, aby se zmenšil otvor v očku klíče. Po tomto vysvětlení jsem byl okamžitě ztrestán, dostal jsem pár facek, až jsem měl tvář jasně označenou. To ale panu školníkovi nestačilo, trval na přísném potrestání ředitelem školy. Když jsem byl u našeho „šerifa“ a všechno jsem mu popravdě pověděl, ředitel mi velmi mírně domluvil a tím to mohlo všechno skončit.

Celé toto „drama“ bylo však velmi pozorně sledováno spolužáky i ostatními. Měl jsem veškeré sympatie na své straně, a dokonce ani třídní učitel se nijak nezapojil do mého potrestání. Ale stalo se, že mezi spolužáky se našel tajný mstitel. Školník měl propíchaná obě kola, a to tak, že nešlo duše zalepit. Samozřejmě první podezření padlo na mě.

A tak došlo na pozvání mého tatínka do školy. Když jsem přišel ze školy s opuchlou tváří, tak jsem tatínkovi nic neřekl, protože bych dostal ještě přidáno. Ale když pak došlo na to, že jsem musel s pravdou ven, tak mě k mému údivu tatínek nepotrestal, když jsem mu přísahal, že ta kola jsem nepropíchal já. Za to, že jsem otvíral radiátor, za to mě dokonce pochválil. A tak si tatínek vzal v práci volno, oblékl se do svátečního a šel do školy. Co se odehrálo v ředitelně, si netroufám ani napsat. Školník byl od mého tatínka ztrestán tím, že když je někdo líný a nebere ohled na děti, tak si nic jiného nezaslouží. Soudní žalobu se nakonec podařilo našemu milovanému řediteli Štěpánu Vychodilovi odvrátit, ale já jsem nakonec dostal v pololetí dvojku z mravů. Tím bylo učiněno zadost panu školníkovi. Snížená známka z mravů, to byla tenkrát pohana nad pohanu. Ještě že to bylo v pololetí.

Každá mince ale vždy má dvě strany. Ta dobrá byla v tom, že radiátor pak byl po celou topnou sezónu ve vestibulu zapojen. Já pak musel dávat velký pozor, abych se nedostal do konfliktu se školníkem. K vysvětlení celé této příhody přece jen došlo. Na konci školního roku, když už byla vysvědčení napsána, tak přišla do školy sestra Ivana N. a donesla školníkovi dvě nové duše a kytici. Náš Ivošek, jako můj mstitel, se nakonec doma přiznal.

Tak tady aspoň vidíte, že pravda vždycky vyjde najevo. Sice někdy pozdě, ale nikdy se nic neutají. To je po-

učení do života a to také za to stojí. Já byl, jak jsem psal ve „Vzpomínání 6“, malý, a jak se v pohádce „Princezna ze mlejna“ chlubil čertík, byl jsem „malý, ale šikovný“. Tak se za všechno v životě platí. A přes všechny svízele a trampoty je člověk na světě rád. A i když přece jen prožije život někdy v trampotách, ale zachová si rovnou páteř, nežil tady nadarmo. Život je vzácný okamžik ve věčnosti, jak výstižně řekl jeden filozof. A tak vám mladým přeji, abyste měli také svoje vzpomínání, protože v životě je vždy na co vzpomínat.

Váš rodák, teď už stařeček Ladislav Zahradník
(převzato z Holických novin, rok 2005, č. 1)

Přerůstá vám rodinná a životní situace přes hlavu? Můžete to změnit.

Náročná situace se může stát výzvou i dobrodružstvím, když najdete ty správné průvodce.

sólo rodiče

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

APERIO

Zveme vás na bezplatný kurz NOVÉ ŠANCE.

NABERTE S NÁMI ZNOVU DECH

Kurz Nové šance vám pomůže zorientovat se ve vaší situaci a ukáže vám, jak vše zvládnout. Personalista a osobní kouč vás provedou cestou k zaměstnání, které potřebujete. Zkušená psycholožka vám pomůže vytvořit si osobní plán, který vám ukáže vaše silné stránky, a jak je využít. Finanční poradce vám prozradí tipy, jak uhlídat rozpočet. Praktický kurz o výchově a komunikaci vás naučí strategie, jak se domluvit s dětmi i partnery nebo expartnery. Naplánujte si čas pro sebe a získejte dovednosti a sebevědomí pro restart vaší kariéry i vaší budoucnosti. Na vás teď záleží.

CO VÁS ČEKÁ A CO SE NAUČÍTE:

- Uspěť při hledání práce – praktický nácvik pohovoru, konzultace CV, personální poradenství
- Být co nejlepší mámou nebo tátou – tipy na výchovu a nácvik komunikace v rodině, které vám usnadní život
- Zvládat stres – timemanagement, relaxační techniky
- Najít a využít své silné stránky – jak prodat a uplatnit to, co umím, nejen na pracovním trhu, osobní rozvoj
- Na co mám právo – rodičovské právní minimum
- Jak se postarat o sebe, abych všechno zvládla (nebo zvládl)

CO NEBUDE CHYBĚT

- Čas pro vás – setkání a sdílení s podobně naladěnými lidmi, hlídání dětí zajištěno

Délka kurzu: **5 víkendů po 16 hodinách** (celkem 80 hodin)

Můžete se učit i doma (e-learning), kdykoli si říci o radu (poradenství právní, psychologické, personalistické) a nechat se provázet na cestě k vašemu cíli (koučování).

Jako jediné v ČR jsou naše služby šité na míru rodičům ve složité situaci, rodičům 3 a více dětí a rodičům samoživitelům.

OLOMOUC – RC Heřmánek, Náves Svobody 41, Olomouc-Holice

Termíny: **11.–12. 2., 11.–12. 3., 8.–9. 4., 13.–14. 5., 10.–11. 6. 2017**

Hlídání dětí, ubytování zdarma, příspěvek na dopravu.

Počet míst omezen – pouze 15 osob v každém termínu.

Máte-li zájem o další informace, volejte na 736 483 368, 604 339 220 nebo pište na halka.jaklova@aperio.cz, případně rc-hermanek@seznam.cz.

Naši jubilanti

Jaromír Bednařík
Josef Hrbáč
Ludmila Jahodová
Jaroslav Jemelka
Libuše Nepustilová
Josef Třebeška
Robert Winkler
Helena Zbončáková

Zvláště významné výročí slaví

Anežka Zemanová

*Do dalších let přejeme všem jubilantům
pevné zdraví, spokojenost, mnoho lásky
a úcty nejen nejbližších, ale i nás všech.*

Blahopřejeme!

1. HFK Olomouc a.s. nabízí

PRONÁJEM RESTAURACE

**na fotbalovém stadionu
a výhradní poskytování občerstvení**

v areálu stadionu 1. HFK Olomouc a.s., Staškova 28, Olomouc-Holice

Zájemci se mohou informovat

na tel. čísle: +420 775 193 438
e-mail: 1.hfk@seznam.cz

Přivýdělek – úklid

Fotbalový klub 1. HFK Olomouc hledá brigádně na delší období šikovnou paní na úklid administrativních kanceláří, šaten atd. (2–3 hod. denně). Možnost dohody pracovní doby. Pracoviště: fotbalový stadion v Holici, Staškova 28.

Bližší informace na tel. č. 775 193 438.

SKAUTSKÝ PLES

6. středisko Dvanáctka Olomouc

11. března 2017 od 19:00
kulturní dům ve Velkém Týnci

vystoupení, občerstvení a výherní slosování
k tanci a poslechu hraje skupina EŠI BAND

Vstupné 100 Kč

Rezervace na <http://dvanactka.skauting.cz/ples>

Odjezdy autobusů 18:30 od Pošty 2 a 18:40 od pošty v Holici, autobus zpět zajištěn.

Dovolujeme si vás jménem střediska Dvanáctka Olomouc pozvat na tradiční ples, který se bude konat

**v sobotu 11. března 2017 od 19 hodin
ve společenském sále ve Velkém Týnci.**

Těšit se můžete na výherní slosování, občerstvení, oblíbený fotokoutek, vystoupení členů střediska a dalších sprátených organizací. Protože naše středisko letos slaví 50 let činnosti, chystáme také narozeninový dort.

K tanci a poslechu zahraje kapela **EŠI BAND**.

Doprava zajištěna autobusy
v 18:30 od Pošty 2 a v 18:40 od pošty v Holici.
Autobus zpět odjíždí cca 20 minut po skončení plesu.
Z hlavního nádraží pak můžete využít noční spoje.
Událost můžete sledovat také na Facebooku.

Velkou novinkou letošního plesu je možnost **online rezervace vstupenek**, která začne 1. 2. 2017. Rezervovat je možné pouze omezený počet stolů na hlavním sále. Vstupenky bez místenek bude možné zakoupit na místě jako vždy.